

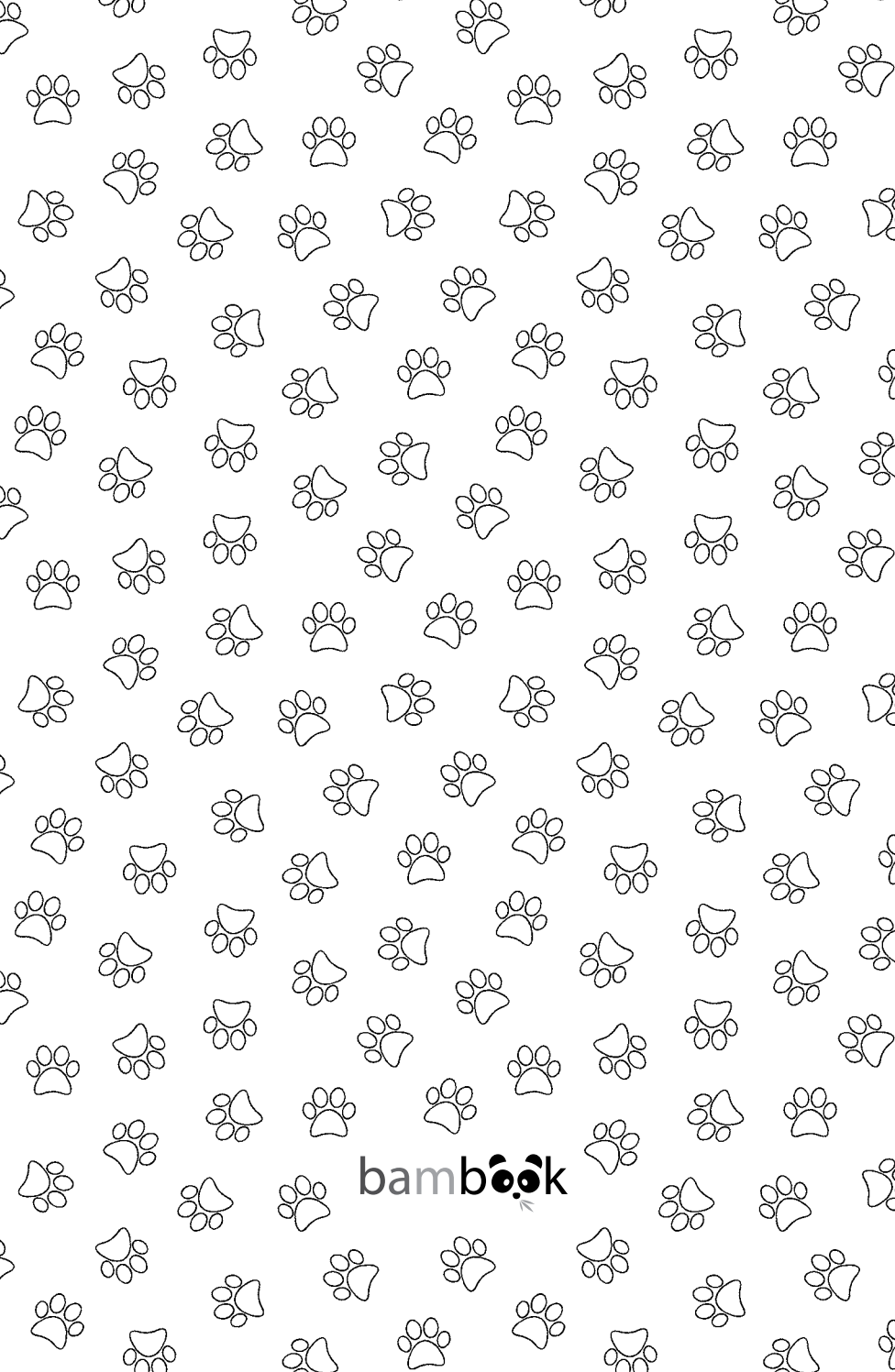
Zázračné koťátko

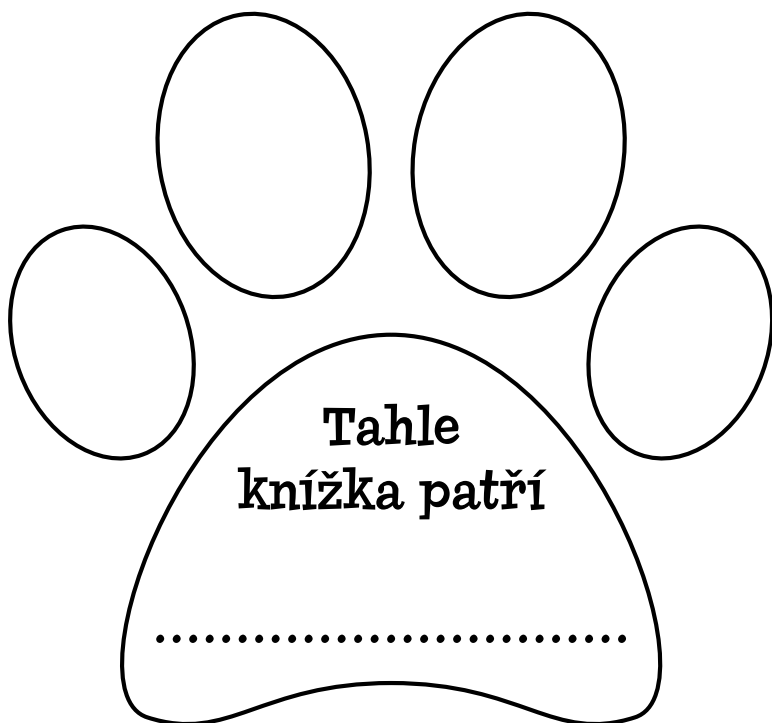
SPLNĚNÉ SNY

★ Hayley Dazeová ♥

★ bambóok

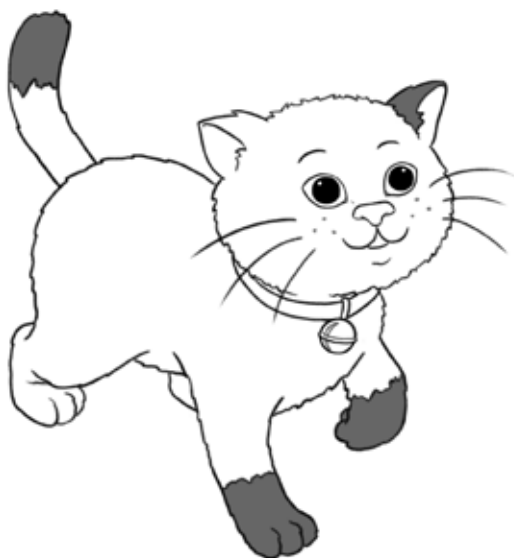
bamb**ook**

Zázračné
koťátko

SPLNĚNÉ SNY

Zázračné **Koťátko**

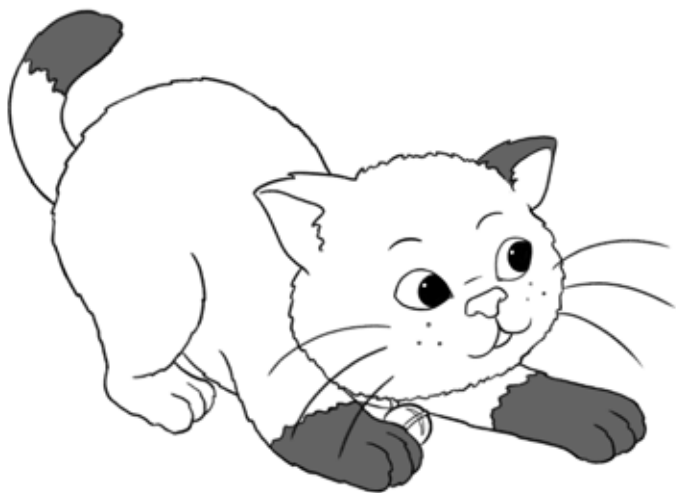
SPLNĚNÉ SNY

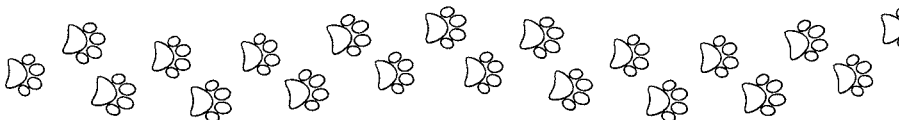
Hayley Dazeová

Jamesovi a Victorii pro chvíle pohody

Mazlinka je koťátko černobílé,
kouzelná kamarádka Ely a Olivie.
Než napočítáš pět, promění ti svět!

Když ji trochu pomazlíš, svět se náhle chvěje,
zvoneček jí zacinká, sluníčko se směje.
Tak pojd' honem ven, je tu nový den!

Obsah

První kapitola

Pád ze stromu

Druhá kapitola

Středem pozornosti

Třetí kapitola

Zázračné koťátko Mazlinka

Čtvrtá kapitola

Talisman pro štěstí

Pátá kapitola

Mazlinka pomáhá

Šestá kapitola

Jasmínin sen

Sedmá kapitola

Mazlinka řadí

Osmá kapitola

Hvězdný úspěch

První kapitola

Pád ze stromu

Vánek zašuměl třešní a roztančil její růžové květy. Eliny kalhoty s kapsami i tričko v tu chvíli pokryly sladce vonící okvětní lístky.

„Jako bych se ocitla v rozkvetlé chumelenici,“ zavolala dolů na Olivii.
„Vylez za mnou nahoru a uvidíš sama.“

„Ještě nikdy jsem na strom nelezla,“
přiznala Olivie a namotávala si při tom
na prsty jednu z lokýnek.

Holčičky byly na Oliviiině zahradě.
Ela seděla na třešni, zatímco Olivie stála
dole vedle kmene.

Ze své pozorovatelný na větvi dohlédla Ela i na jejich zahradu. Střechy domů, které lemovaly ulici, byly pořád ještě vlhké od deště. Obloha nad Kotěrovem měla tmavě šedou barvu.

„Tak schválně, jestli se sem dostaneš, než se zase rozprší,“ pobídla kamarádku Ela. „Pomůžu ti.“

„Tak fajn,“ souhlasila Olivie. „Jdu na to.“ Stoupla si ve svých modrých sandálkách na špičky, natáhla se a chňapla po nejnižší větvi.

„To je ono!“ povzbuzovala ji Ela. „Teď obejmí kmen nohama a chytني se další větve.“

Olivie viděla mezi listy a květy Elin rozesmátý obličej, orámovaný zářivě

blondatými vlasy. Natáhla se po větvi, ale prsty jí sklouzly po kůře. S výkřikem spadla na zem.

Ela rychle slezla dolů za ní.

„Jsi v pořádku?“

Olivie ležela na zádech, hnědé lokýnky měla rozprostřené na zemi kolem hlavy. „Jsem v pohodě,“ usmála se. „Tak už mi věříš, že neumím lézt po stromech?“

Ela pomohla Olivii na nohy. „Stačí trénovat a budeš šplhat jako kočka!“

Sluneční paprsky si prodraly cestičku mezi mraky a kolem se rozprostřela zlatá záře.

Olivie zatleskala. „Jéé! Myslíš, že se blíží Mazlinka?“

Mazlinka byla roztomilá malá kočička, která se objevovala s paprskem slunečního světla a brala holčičky na kouzelná dobrodružství.

Cink. Cink. Cililink.

„To je Mazlinčin zvoneček!“ vykřikla Ela.

Sluneční paprsky zasvítily na Oliviino nové kolo, které bylo opřené o dům. Na řídítkách mělo připevněný růžový košík. Třásl se a pohupoval a vykukovala z něj Mazlinčina černobílá hlavička. Její modrá očka jiskřila v slunečním svitu.

„Ahoj, Mazlinko!“ zavolaly obě holčičky.

Olivie se zasmála. „Ten sluneční paprsek vypadá jako světlo reflektoru. Mazlinka je jako filmová hvězda.“

Koťátko vyskočilo na sedlo kola a zvoneček se mu rozcinkal. Mazlinka mrskla ocáskem a hupla Ele do náruče. Hlasitě jim zamňoukala na pozdrav.

Ela sevřela kočičku pevně v náruči. „Ty máš ale správné jméno, vid’, Mazlinko?“ řekla.

Vrrrrrrrrrrrr, předla Mazlinka. Znělo to jako tichoučké dunění hromu.

Holčičky ucítily brnění, jako kdyby je šimraly Mazlinčiny vousky. Mazlinka předla čím dál hlasitěji a holčičky se začaly hihňat. Naklonily se k sobě, aby mohly mít koťátko v náruči společně.

Ted’ už věděly, co přijde – kočičí kouzlo! Mazlinka předla a vrněla dál a dál, zahrada a třešeň pomalu mizely...